

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὰ χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Διὰ τὸ Ἑξαμηνιαίον Δρ. 3.—
Διὰ τὸ Ἐξαμηνιαίον » 3.—

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Κόρακα

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος
ΜΙΝΩΣ Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

Τιμὴ φύλλου 10 λεπτά

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΚΝΩΣΣΟΥ 1878

Αἱ παρ' ἐμοῦ εὑρεθεῖσαι πινακίδες ἐξ ὀπτῆς γῆς ἐν τῷ ὑπὸ στοιχείῳ Δ. δωματίῳ τῶν Κνωστίων Ἀνακτόρων παρὰ τὰ Κνώστια Ἀνδρεῖα, ἔχονται μικρὰς καθέτους καὶ ὀριζοντίους γραμμάς ἐγκεχα-
ραγμέναις καὶ τὰ Μινῶα γράμματα κατ' ἐμὴν γνῶμην εἰσὶ σημειώσεις τῶν πρὸς τὰ συστήματα εἰσ-
φορῶν τῶν πολιτῶν Κνωστίων, καὶ τῶν ἐκ τῶν δημοσίων ἀγρῶν, ἀφ' ὧν προήρχοντο αἱ εἰσφερόμε-
ναι τροφαὶ τοῦ συστῆματος τῶν Κνωστίων τὰ ὀνό-
ματα καὶ ἐπώνυμα τῶν πολιτῶν καὶ αἱ διατάξεις καὶ οἱ κανονισμοὶ τῶν Κνωστίων Ἀνδρείων τὴν γνῶμην μου ταύτην ἐρείδω ὅτι αἱ πινακίδες εὑρέ-
θησαν παρὰ τὰ Κνώστια Ἀνδρεῖα ἐν τῷ συνεχο-
μένῳ αὐτοῖς δωματίῳ Δ μετὰ τινων εἰδωλίων ἐξ ὀπτῆς γῆς τῶν θεῶν, περὶ ὧν ἐπιφυλάττομαι νὰ γράψω. Νῦν δὲ ὡς ἀνωτέρω εἴρηται χάριν τῶν ἀνα-
γνωστῶν τῆς Κρητικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημε-
ρίδος δημοσιεύω τὴν διατριβὴν μου ὑπὸ χρονολ. 29 Ἰουνίου 1903, ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιολο-
γικὴ Ἐφημερίς πρὸς ἣν τότε ταχυδρομικῶς τὴν ἀπέστειλα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Τῆ Ἀξιότιμῳ Διευ-
θύνσει τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολο-
γικῆς Ἐφημερίδος πρὸς δημοσίευσιν ἐν Ἡρακλείῳ τῆ 29 Ἰουνίου 1903 Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως Μ. Α. Καλοκαιρικὸς» μοι ἐπέστρεψεν αὐτὴν μὴ δημοσιεύσασα ταύτην, ἀπαντήσασα μοι οὕτως:

Κύριον Μ. Καλοκαιρινόν

Εἰς Ἡράκλειον

Δυστυχῶς ὁ κανονισμὸς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφη-
μερίδος ἀπαγορεύει τὴν δημοσίευσιν τοιούτων δια-
τριβῶν. Δημοσιεύονται μόνον ἐρμηνευτικαὶ μνη-
μειῶν ἢ ἐπιγραφῶν. Φρονῶ ὅμως ὅτι ἡμαρτημένως ἡ Ἀξιότιμος Ἑλλ. Ἀρχ. Ἐφημ. ἀπέρριψε δι' οὗς λόγους ἀναφέρει ταύτην, διότι ἀκριβῶς διὰ τῆς διατριβῆς μου ταύτης ὑπεδείκνυον τὸν τρόπον δι' οὗ ἦν δυνατὸν ν' ἀναγνωσθῶσι τὰ Μινῶα γράμ-
ματα, ἂν δι' ἀνασκαφῆς τῆς Ἑλλ. Ἀρχ. Ἐται-
ρείας ἀνευρίσκετο ὁ τρίπους τοῦ Ἡρακλέους, ἔχων

τὰ Καδμηῖα γράμματα. Ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη καὶ ἂν δὲν εὑρεθῶσιν οἱ τρίποδες θὰ φέρῃ εἰς φῶς πλεί-
στα ἀνεκτίμητα καλλιτεχνικὰ εὐρήματα ἔργα τοῦ Φειδίου καὶ Σκόπα καὶ Δαιδάλου.

Ἐπειδὴ λίαν ἀντιφατικαὶ γινώμαι παρὰ τῶν διαφόρων ἀρχαιολόγων ἐδημοσιεύθησαν οἱ τὴν ἐπι-
θεώρησιν τῶν Παρισίων καὶ τὴν ἐφημερίδα Ἑλλ. Σπουδαὶ τῆς Ὀξφόρδης ἐνδιαφερόμενος μεγάλως ὡς πρῶτος πρὸ 1878 ἀνακαλύψας τὸ ἐν Κνωσῶ Ἀνά-
κτορον τοῦ Μίνωος, καὶ συγγράψας ἐπὶ τούτῳ βι-
βλίον γαλλιστὶ κατὰ προτροπὴν τοῦ φίλου μου Ἀ-
καδημαϊκοῦ κυρίου Κλερμώντ Γκαννῶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν GUIDE DE CNOSSOS, ὃς ἐμελέτησα ἐπι-
σταμένως τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, ἵνα δυνηθῶ νὰ ἀνεύρω τὴν κλειδὰ τῶν Μινῶων γραμμάτων τῆς Κνωσοῦ, ὧν ἡ ἀνάγνωσις τὰ μέγιστα θὰ ὠφε-
λήσῃ τὴν ἐπιστήμην.

Ἐποιήσάμην χρῆσιν ἐπὶ τούτῳ τῆς μεθόδου, ἣν ὁ Γάλλος κ. CHAMPOLLION ἐποιήσατο πρὸς ἀνά-
γνωσιν τῶν ἱερογλυφικῶν τῆς Αἰγύπτου, ἃ πλείσ-
τον χρόνον διέμενον οἶονεἰ ἀίνιγμα οἶον ἐπὶ διετίαν τὰ Μινῶα τῆς Κνωσοῦ. Εὐτυχῶς εὑρον ἐν Ἡρο-
δότῳ ἐν τῷ βιβλίῳ του «Τερψιχόρη» § 58 καὶ § 59 τὰ ἐξῆς.

58. Οἱ δὲ Φοίνικες οὗτοι οἱ σὺν Κάδμῳ ἀπικόμενοι ἔσαν ἦσαν οἱ Γεφυραῖοι, ἄλλατε πολλὰ οἰκήσαντες ταύτην τὴν χώραν εἰσῆγαγον διδασκάλια εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ δὴ καὶ γράμματα, οὐκ ἐόντα πρὶν Ἕλλησι, ὡς ἐμοὶ δοκέειν πρῶτα μὲν τοῖσι καὶ ἅπαντες χρέωνται Φοίνικες μετὰ δὲ χρόνου προ-
βαίνοντες, ἅμα τῆ φωνῇ μετέβαλον καὶ τὸν ρυθμὸν τῶν γραμμάτων, περιόικεον δὲ σφεας τὰ πολλὰ τῶν χώρων τοῦτον τὸν χρόνον Ἕλλήνων Ἴωνες, οἱ παραλαβόντες διδασχῆ παρὰ τῶν Φοινίκων τὰ γράμ-
ματα, μεταρρυθμίσαντες σφείων ὀλίγα ἐχρέωντο, χρεώμενοι δὲ ἐφάτισαν ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφεραν, ἔσταγαγόντων Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα Φοινικῆτα κεκλησθαι καὶ τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ οἱ Ἴωνες, ὅτι ποτὲ ἐν σπᾶνι βύβ-
λων ἐχρέωντο διφθέρησι, ἀγέησί τε καὶ οἰέησι.

ἐπι δὲ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων εἰς τοιαῦτα διφθέρας γράφουσι.

59 Ἴδον δὲ καὶ αὐτὸς Καδμηῖα γράμματα ἐν ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἰσμηνίου ἐν Θήβῃσι τῆσι Βοιωτῶν, ἐπὶ τρίποσι τρισὶ ἐγκεκολαμμένα, τὰ πολλὰ ὁμοία ἐόντα τοῖς Ἰωνικοῖσι· ὁ μὲν δὲ εἰς τῶν τριπόδων ἐπίγραμμα ἔχει.

Ἀμφιτρώων μὲ ἀνέθηκεν ἐὼν ἀπὸ Τηλεβοῶν ταῦτα ἠλικίην ἀνείη κατὰ Λαίον τὸν Λαβδάκου τοῦ Πολυδώρου τοῦ Κάδμου.

60 Ἔτερος δὲ τρίπους ἐν ἐξαμέτρῳ τόνῳ λέγει

» Σκαίος πυγμαχέων με ἐκρήβωλ' Ἀπόλλωνι

» Νικήτας ἀνέθηκε τείν περικαλλῆς ἀγαλμα.

Σκαίος δ' ἀνείη ὁ Ἴπποκόωντος εἰ δὲ οὗτος μὴ ἄλλος τούτῳ ὄνομα ἔχων τῷ Ἴπποκόωντος, γ' ἐστὶ ὁ ἀναθεὶς καὶ ἠλικίην κατὰ Οἰδίπουν τὸν Λαίου.

61 Τρίτος δὲ τρίπους λέγει καὶ οὗτος ἐν ἐξαμέτρῳ

» Λαοδάμας τρίποδ' αὐτὸς εὐσκόπῳ Ἀπόλλωνι

« μουναρχέων ἀνέθηκε τείν περικαλλῆς ἀγαλμα ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέος μουναρχέοντος ἐξανιστάται Κάδμειοι ὑπ' Ἀργείων καὶ τρέπονται εἰς τοὺς Ἐγγέλεας· οἱ δὲ Γεφυραῖοι ὑπολειφθέντες ὕστερον ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωροῦσι εἰς Ἀθήνας· καὶ σφι ἱρὰ ἐστὶ ἐν Ἀθήνῃσι ἱδρυμένα τῶν οὐδὲν μετὰ τοῖσι λοιποῖσι Ἀθηναίοισι, ἀλλὰ τε κεχωρισμένα τῶν ἄλλων ἱρῶν καὶ δὴ καὶ Ἀχαιῆς Δήμητρος ἱρὸν τε καὶ ὄργια.

Κάδρου ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος βασιλέως τῆς Τύρου ἐξεπέμφθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πρὸς ζήτησιν τῆς θυγατρὸς τοῦ Εὐρώπης, μητρὸς τοῦ Μίνως ἢ Κρήτης καθ' Ἡρόδοτον ἐκ Τύρου ἤρπασαν (Ἡροδότου «Κλειῶν» § 2) 2 . . . μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλλήνων τινὰς (οὐ γὰρ ἔχουσι τοῦνομα ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης εἰς Τύρον προσχόντας, ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα Εὐρώπην—εἴησαν δ' ἀν' οὗτοι Κρήτες.

Ἐκ τῆς ἀφηγήσεως ταύτης τοῦ Ἡροδότου εἰκάζεται ὅτι ἢ μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐγκατάστασις Φοινικικῆς ἀποικίας ἐν Κρήτῃ καὶ δὴ τῶν Γεφυραίων ἢ προγενεστέρα τῆς ἐν Θήβαις μετὰ Κάδμου καὶ τῶν Γεφυραίων, οἵτινες τὰ Φοινίκεια γράμματα εἰσήγαγον ἐν Ἑλλάδι καθ' Ἡρόδοτον, μὴ ὑπάρχοντα προηγουμένως τοιαῦτα παρ' Ἑλλήσιν· ἢ Κρήτῃ θῆεν ὑπῆρξεν ἢ ἀρχαιότερα κοιτίς τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ πρὶν εἶτι ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ Κάδμου εἰσαχθῶσι τὰ Φοινίκεια γράμματα, ἐν Κρήτῃ ταῦτα εἰσήχθησαν διὰ τῆς Εὐρώπης μητρὸς τοῦ Μίνως. οἱ Γεφυραῖοι, οἵτινες ἐν Ἑλλάδι εἰσήγαγον τὰ διδασκάλια, καὶ τὰ γράμματα. οἱ αὐτοὶ εἰσήγαγον ταῦτα καὶ ἐν Κρήτῃ εἰσέτι δὲ διασώζονται παρὰ τὴν Κνωσὸν ἐπωνυμίαι διαφόρων περιφερειῶν διατηροῦνται μετὰ τῶσους αἰῶνας τὴν

ἀνάμνησιν τῶν ἀποικιῶν τῶν Φοινίκων καὶ δὴ τῶν Γεφυραίων· τοιαῦτα εἰσὶν αἱ νῦν ὀνομαζόμεναι «Φοινικία, Δρακουλιάρης Γεφυράκια, κείμεναι παρὰ τὴν ἀρχαίαν πόλιν Κνωσὸν καὶ τὸ ἐπίνειον αὐτῆς τὸ Ἡράκλειον. Δὲν διασώζεται δυστυχῶς οὐδεμία μαρτυρία ἀρχαίου συγγραφέως ἐπιβεβαιῶντος τὴν εἰκασίαν μου ταύτην, περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν γραμμάτων ἐν Κρήτῃ παρὰ τῶν Γεφυραίων, ἀλλὰ τὰ Μινῶα γράμματα τῆς Κνωσσοῦ, θὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὴν εἰκασίαν μου ταύτην, ἢν στηρίζω ἐπὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὑρεθέντων ἀρχαίων ἀντικειμένων ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἐν τε Γεφυραίοις καὶ Δρακουλιάρῃ, τὰ ὅποια ἦν ὁμοία τοῖς παρ' ἐμοῦ εὑρεθεῖσιν κατὰ τὸ 1878 ἐν Κνωσσῷ, καὶ ὧν τὰς εἰκόνας δημοσιεύω ἐν τῷ βιβλίῳ μου «GUIDE DE KNOSSOS».

Τὰ καδμηῖα γράμματα, τὰ ἐπὶ τῶν τριπόδων ἐγκεκολαμμένα καὶ ὧν πιστὴν μετάφρασιν δίδει ἡμῖν ὁ Ἡρόδοτος, παραβαλλόμενα πρὸς τὰ Μινῶα γράμματα τῆς Κνωσσοῦ θέλουν χρησιμεύσει ἡμῖν ὡς κλείς πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν Μινῶων γραμμάτων.

Ἐλλ' ἤδη ἐρωτῶ. Εἶναι δυνατὸν μετὰ πάροδον τῶσων αἰῶνων νὰ σώζονται οἱ τρεῖς τρίποδες, οἱ ἔχοντες ἐγκεκολαμμένα τὰ Καδμηῖα γράμματα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος ἐν Θήβαις τῆς Ἑλλάδος;

Ἡ ἀπάντησις δὲν μοι φαίνεται εὐχερῆς. Τοῦτο μόνον ἀνασκαφαὶ ἐπὶ τόπου δύνανται νὰ βεβαιώσωσι τὴν ὑπαρξὴν νῦν τῶν τριπόδων. Ἐχομεν παραδείγματα ὅτι καὶ ἐν τῷ Ἰδαίῳ Ἄντροφ κατὰ τὰς παρὰ τοῦ Ἀξιοτίμου κ. Φρειδερίκου Ἄλμπερ ἐνεργηθεῖσας πρὸ ἐτῶν ἀνασκαφῆς εὑρέθησαν πολλὰ ἀντικείμενα καὶ δὴ χαλκαὶ ἀσπίδες, ἃς ὁ καθηγητῆς οὗτος τῆς Ἐπιγραφικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ρώμης ἐδημοσίευσε, καὶ ὅπερ μοι ἐμποιεῖ θάρρος ὅτι θὰ εὑρεθῶσιν οἱ εἰρημένοι τρίποδες, καθόσον καὶ ἐκ τοῦ Πausανίου γινώσκωμεν ὅτι τὸ ἀνάθημα τοῦ Ἀμφιτρώωνος ἐπὶ Ἡρακλεῖ δαφνηρορήσαντι ἐσώζετο ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος ἐν Θήβαις, καὶ ὅν ὁ ἴδιος Pausanias εἶδεν, ἦτοι περὶ τὰ 160 ἔτη μετὰ Χριστόν. (ὄρα Pausan. βιβλ. IX Βοιωτικά § X).

§ X. Πολυάνδριον δὲ οὐ μακρὰν ἀπὸ τῶν πυλῶν ἐστὶ· κείνται δὲ ὀπόσους κατέλαβεν ἀποθανεῖν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μακεδόσιν ἀντιτεταγμένους, οὐ πόρρω δὲ ἀποφαίνουσι χωρίον ἐνθα Κάδμου λέγουσιν, ὅτῳ πιστὰ τοῦ δράκοντος, ὃν ἀπέκτεινεν ἐπὶ τῇ κρήνῃ, τοὺς ὀδόντας σπείραντος, ἀνδρας δὲ ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀνεῖναι τὴν γῆν.

2. Ἔστι δὲ λόφος ἐν δεξιᾷ τῶν πυλῶν ἱερός Ἀπόλλωνος· καλεῖται δὲ ὁ τε λόφος καὶ ὁ θεὸς Ἰσμηνίος, παραρρέοντος τοῦ ποταμοῦ ταύτη τοῦ Ἰσμηνίου· πρῶτα μὲν δὴ λίθου κατὰ τὴν ἐσοδὸν ἐστὶν Ἀθηναῖα καὶ Ἐρμηῆς, ὀνομαζόμενοι Πρόναοι

ποιήσαι δὲ αὐτὸν Φειδίας, τὴν δὲ Ἀθηναῖαν λέγε-
ται Σκόπας· μετὰ δὲ ὁ ναὸς ὠκοδόμηται· τὸ δὲ
ἄγαλμα μεγέθει τε ἴσον ἐν Βραγχίδαϊς ἔστι καὶ
τούτων τὸ ἕτερον εἶδε καὶ τὸν εἰργασμένον ἐπύ-
θετο οὐ μεγάλη ἢ σοφία καὶ τὸ ἕτερον θεασαμένῳ
Κανάρχου ποίημα ὃν ἐπίσπασθαι· διαφέρουσι δὲ
τασόνδε· ὁ μὲν γὰρ ἐν Βραγχίδαϊς χαλκοῦ, ὁ δὲ
Ἰσμήνιος ἔστι κέδρου. 3. Ἔστι δ' ἐνταῦθα λί-
θοι ἐφ' ᾧ Μαντῶ φασὶ τὴν Τειρεσίου καθέζεσθαι·
οὗτος μὲν πρὸ τῆς ἐσόδου κεῖται, καὶ οἱ τὸ ὄνομά
ἐστι καὶ ἐς ἡμᾶς ἐπι Μαντούς δίφρος· ἐν δεξιᾷ δὲ
τοῦ ναοῦ λίθου πεποιημένας εἰκόνας Ἠνιόχης
εἶναι, τὴν δὲ Πύρρας λέγουσι· θυγατέρας δὲ αὐτὰς
εἶνε Κρέοντος, ὃς ἐδυνάστευεν ἐπιτροπεύων Λαο-
δάμαντα τὸν Ἐπεοκλέους. 4. Τὸ δὲ γε καὶ εἰς ἐμὲ
ἐτι γινόμενον οἶδα ἐν Θήβαις· τῷ Ἀπόλλωνι τῷ
Ἰσμηνίῳ παῖδα οἴκου δὲ δοκίμου, καὶ αὐτὸν εὐ-
δὲ ἔχοντα καὶ ρώμης, ἱερέα ἐνιαύσιον ποιούσιν·
ἐπικλησὶς δὲ ἐστὶν οἱ δαφναφόρος· στεφάνους γὰρ
φύλλων δάφνης φοροῦσιν οἱ παῖδες. Εἰ μὲν οὖν
πᾶσιν ὁμοίως καθέστηκεν ἀναθεῖναι δαφνηφορή-
σαντας χαλκοῦν τῷ Θεῷ τρίποδα, οὐκ ἔχω δηλώ-
σαι· δοκῶ δὲ οὐ πᾶσιν εἶναι νόμον· οὐ γὰρ δὴ πολ-
λοὺς ἑώρων αὐτοῖσι ἀνακειμένους· οἱ δ' οὖν εὐδαι-
μονέστεροι τῶν παιδῶν ἀνατιθέασιν· Ἐπιφανῆς δὲ
μάλιστα ἐπὶ τε ἀρχαιότητι καὶ τοῦ ἀναθέντος τῇ
δόξῃ τρίπους ἐστὶν Ἀμφιτρύωνος ἀνάθημα ἐπὶ
Ἡρακλεῖ δαφνηφορήσαντι.

XI. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν πυλῶν ἄς ὀνομάζου-
σιν Ἠλέκτρας, οἰκίας ἐστὶν ἐρείπια ἐνθα οἰκῆσαι
φασιν Ἀμφιτρύωνα· διὰ τὸν Ἠλεκτρώωνος θάνα-
τον φεύγοντα ἐκ Τύριθος· καὶ τῆς Ἀλκμήνης
ἐστὶν ἐτι ὁ θάλαμος ἐν τοῖς ἐρείπιοις ὀηλος, οἰκο-
δομηται δὲ αὐτὸν τῷ Ἀμφιτρώωνι Τροφώνιον φασὶ
καὶ Ἀγαμήδην, καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτῷ ἐπιγρα-
φῆναι τόδε.

Ἀμφιτρώων δὲ ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Ἀλκμήνην, θάλαμόν γε εἰλίξατο τούτου, ἑαυτῷ,
Ἀγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἢ δ' Ἀγαμήδης.
Τούτο μὲν ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι γραφῆναι λέγουσιν...

2. Ἐνταῦθα εἰσὶν ἐπὶ τύπου γυναικῶν εἰκόνας·
ἀμυδρότερα ἤδη τὰ ἀγάλματα. ταύτας καλοῦσιν
οἱ Θηβαῖοι φαρμακίδας...

4. Ἐνταῦθα Ἡράκλειόν εἰσι, ἄγαλμα δὲ τὸ
μὲν λίθου λευκοῦ Πρόμαχος καλούμενον, ἔργον
δὲ Ξενοκρίτου καὶ Εὐβίου Θηβαίων· τὸ δὲ ξόανον
τὸ ἀρχαῖον Θηβαῖοί τε εἶνε Δαιδάλου νενομίχασιν
καὶ αὐτῷ μοι παρίσταται ἔχειν οὕτω. 3 Τούτου
ἀνέθηκεν αὐτὸς, ὡς λέγεται, Δαιδάλος ἐκτίνων
εὐεργεσίας χάριν· ἡνίκα γὰρ ἔφευγεν ἐκ Κρήτης
πλοῖα οὐ μεγάλα αὐτῷ καὶ τῷ παιδί Ἰκάρῳ ποιη-
σάμενος, πρὸς δὲ καὶ ταῖς ναυσίν, ὃ μήπω τοῖς
τότε ἐξεύρητο, ἰστίᾳ ἐπιτεγνησάμενος, ὡς τοῦ
Μίνω ναυτικοῦ τὴν εἰρεσίαν φθάνοντι ἐπιφόρῳ τῷ

ἀνέμῳ χρώμενοι, τότε αὐτὸς μὲν σώζεται Δαιδά-
λος, Ἰκάρῳ δὲ κυβερνῶντι ἀμαθέστερον ἀνατρα-
πῆναι τὴν ναῦν λέγουσιν. ἀποπνιγέντα δὲ ἐξήνεγ-
κεν ὁ κλύδων εἰς τὴν ὑπὲρ Σάμου γῆσον ἐτι οὕταν
ἀνώνυμον. Ἐπιτυχῶν δὲ Ἡρακλῆς γνωρίζει τὸν
νεκρὸν, καὶ ἔθαψεν ἐνθα καὶ νῦν ἐτι αὐτῷ γῶμα
οὐ μέγα ἐπὶ ἄκρας ἐστὶν ἀνεχούσης εἰς τὸ Αἰγαῖον.
ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰκάρου τούτου ὄνομα ἢ τε νῆσος καὶ ἡ
περὶ αὐτὴν θάλασσα ἔσχηκε. 4. Θηβαῖοις δὲ τὰ
ἐν ἐν τοῖς ἀετοῖς Πραξιτέλης ἐποίησε τὰ πολλὰ
τῶν δώδεκα καλουμένων ἄθλων· καὶ σφισι τὰ ἐς
τάς ὀρνίθιας ἐνδει τὰς ἐπὶ Στυμφήλῳ, καὶ ὡς ἐκ-
θῆρεν Ἡρακλῆς τῇ Ἠλείᾳ χωρᾷ· ἀντὶ τούτων
δὲ ἡ πρὸς Ἀνταῖον πάλη πεποιήται...

XII. Τῷ δὲ Ἀπόλλωνι Θηβαῖοι τῷ Σποδίῳ
ταύρους ἔθυσαν τὸ ἀρχαῖον...

Λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὑπ' αὐτῶν λόγος, ὡς ἀπίοντι
ἐκ Δελφῶν Κάδμῳ τὴν ἐπὶ Φωκίῶν βοῦς γένοιτο
ἡγεμῶν τῆς πορείας, τὴν δὲ βοῦν ταύτην παρά
βουκόλων εἶνε τοῦ Πελάγοντος ὠνητήν. ἐπὶ δὲ
ἑκατέρᾳ τῆς βοῦς πλευρᾷ σημεῖον ἐπεῖναι λευκόν,
εἰκασμένον κύκλῳ τῆς σελήνης, ὅποτε εἴη πλή-
ρης ἔδειδε ἄρα Κάδμον καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν
ἐνταῦθα οἰκῆσαι κατὰ τοῦ Θεοῦ τὴν μαντείαν, ἐνθα
ἡ βοῦς ἔμελλε καμουσα ὀκλάσειν· ἀποφαίνουσιν
οὖν καὶ τοῦτο τὸ χωρίον. 2. Ἐνταῦθα ἔστι μὲν ἐν
ὑπαίθρῳ βωμὸς καὶ ἄγαλμα (Ἀθηναῖς)· ἀναθεῖναι
δὲ αὐτὸ Κάδμον λέγουσι· τοῖς οὖν νομίζουσιν ἐς
γῆν ἀπικέσθαι Κάδμον τὴν Θηβαίδα Αἰγυπτίῳν
καὶ οὐ Φοίνικα ὄντα, ἔστιν ἐναντίον τῷ λόγῳ τῆς
Ἀθηναῖς ταύτης τὸ ὄνομα, ὅτι Ὀγγα κατὰ γλῶσ-
σαν τὴν Φοινικῶν καλεῖται καὶ οὐ Σαῖς κατὰ τὴν
Αἰγυπτίῳν φωνήν.

Ὁ Ἰωάννης Μεσσόροιοις ἀφηγεῖται ὑμῶν τὰ ἐπό-
μενα ὄρα συλ. 197.

« Καὶ μουσικὴν ἐφεύρον οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι
« ἀναφέρει ὁ Ἰσίδωρος βιβλ. ἰδ'. Γένεσις.

« Ἡ σπουδὴ τῆς μουσικῆς παρά τῶν Ἰδαίων
« Δακτύλων ἐν Κρήτῃ ἐδιδάχθη, οὐ μὴν ἀλλὰ
« καὶ τῶν γραμμάτων ἢ ἐφεύρεσις εἰς αὐτοὺς
« ἀνάγεται καὶ διὰ τοῦτο γράμματα Φοινικῆα
« ἐκλήθησαν. Ὅρα Σουίδα Φοινικῆα γράμματα.

Ἐκ τῶν ἀφηγήσεως τούτων οὐδεμί ἀμφιβολία
ἀπομένει περὶ τῆς προελεύσεως τῶν Μινῶν γραμ-
μάτων τῶν ἐπὶ τῶν πινακίδων τῆς Κνωσσοῦ ἐγκε-
χαραγμένων καὶ αἱ μὲν κάθετοι μικρὰ γράμματι εἰσὶν
ἀριθμοί, φθάνοντες μέχρι τοῦ ἐννέα ἀριθμοῦ, κατὰ
κάθετον εὐθείαν γραμμὴν γεγραμμένα· αἱ κάθετοι
αὐταὶ γράμματι αἱ ὡς ἀριθμοὶ χρησιμεύουσαι, κά-
τῳθεν δὲ τούτων τῶν ἐννέα γραμμῶν ὑπάρχει ἐγ-
κεχαραγμένη ἕτερα μικρὰ γράμματι ὀριζόντιος ἥτις
ὡς δεκάς χρησιμεύει εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον
τῶν εἰσφορῶν τῶν πολιτῶν διὰ τὰ Κνώσσια Ἄν-
δρεῖα. Αὕτη ἐστὶν ἡ πιθανωτέρα ἐξήγησις τῶν ἐπὶ

τῶν πινακίδων μικρῶν καθέτων καὶ ὀριζοντίων γραμμῶν, ὅτι τὰς γραμμάς ταύτας οἱ Κνωσσοὶ ἐχρῶντο ἀντὶ τῶν νῦν ἐν χρήσει ἀραβικῶν ἀριθμῶν.

Τὰ δὲ ἐπὶ τῶν πινακίδων ἐγκεχαραγμένα Μινῶνα γράμματα, ἀναμφιβόλως εἰσὶ Φοινικῆα, ὅμοια πρὸς τὰ Καδμηῆα, ἅτινα ὡσαύτως εἰσὶν φοινικῆα ὅπως βεβαίωσι ὁ Ἡρόδοτος. Ἐκ παραβολῆς δὲ ἦν ἐποίησα ἐπὶ γραμμάτων ἐγκεχαραγμένων ἐπὶ λεβήτων εὐρεθέντων ἐν Θήβαις καὶ δημοσιευθέντων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐπέισθην περὶ τῆς συγγενείας τῶν Μινῶνων πρὸς τὰ Καδμηῆα γράμματα, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ἔλκουν τὴν καταγωγὴν των ἐκ τῶν Φοινικῆων γραμμάτων διότι πολλὰ τούτων εἰσὶν ἐντελῶς ὅμοια ὡς παρηγήσα. Πέποιθα λοιπὸν ἀδισταστώως ὅτι εὕρισκόμενων τῶν τριπόδων οὐκ ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος θέλει λυθῆ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Μινῶνων γραμμάτων, καὶ θέλουν χρησιμεύσει τὰ ἐπὶ τῶν τριπόδων Καδμηῆα γράμματα ὡς κλείς διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Μινῶνων γραμμάτων, διότι καὶ ὁ Γάλλος Χιαμπολίον διὰ μιᾶς μόνης λέξεως γεγραμμένης ἱερογλυφικῶς καὶ Ἑλληνιστὶ κατώρθωσε νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπὶ τῶν Πυραμίδων ἱερογλυφικῶν γραμμάτων. Ἡ γενησομένη δαπάνη διὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ λόφου τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος παρὰ τὰς Θήβας θέλει ἀμειψθῆ πλουσιοπαρόχως ἐκ τῶν εὐρημάτων ἤτοι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Φειδία, Σκόπα καὶ Δαιδάλου, τὰ ὅποια θέλουν κοσμήσει τὰ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖα, μὲ ἔργα τῶν ἀρίστων Ἑλλήνων ἀγαλματοποιῶν, θέλει δὲ συντελέσει ἂν εὐρεθῶσιν οἱ τρεῖς τρίποδες καὶ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀναγνώσεως τῶν Μινῶνων γραμμάτων, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ μέχρι οὗ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχ. Ἐταιρεία ἀποφασίσῃ νὰ ποιήσῃται τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δὲν παρουσιασθῆ ἄλλο πρόσφορον μέσον πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν Μινῶνων γραμμάτων ἐξ ἐπιγραφῆς τινος ἐν Κνωσσῷ τυχὸν εὐρεθησομένης. Ἡ ἀνασκαφὴ νῦν ἐν τῷ λόφῳ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος καθ' ἃς πληροφορίας ἔδωκέ μοι ὁ κ. Τσουντας καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἐπισκεφθεὶς πρὸ τινος τὴν Κρήτην παρουσιάζει πολλὰς δυσχερείας, διότι ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου σήμερον ἰδρυταὶ καὶ ἐκκλησία καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λόφου ὑπάρχει καὶ τὸ κοιμητήριον τῶν Θηβαίων, οἳτινες ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ μετακομισθῆ ἐκεῖθεν τὸ Νεκροτάφειον αὐτῶν διὰ νὰ γίνῃ ἐπὶ τόπου ἡ ἀνασκαφὴ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΜΙΝΩΟΣ Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ

Πρὸς

τοὺς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλολ. καὶ ἀρχαιοφίλου κ. Ἰακώβου Δραγάτη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἀνακτόρων ἐν Κνωσσῷ ἐκδρομεῖς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς
κατὰ τὴν 18 Αὐγούστου 1903

Ὡς εὖ παρέστητε ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου τῶν ἐν Κνωσσῷ Ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως Μίνωος τοῦ Α'.

Ἐνταῦθα ἦλθεν ὁ Θησεὺς ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῶν 7 νέων καὶ 7 νεανίδων καὶ ἀθλήσας ἐνώπιον τοῦ Μίνωος ἐν Ἀμνισῷ, ἐπινείφ τῆς Κνωσσοῦ, ἀνέδου ἐκ τῆς θαλάσσης μὲ στέφανον τῆς Θεᾶς Ἀμφιτρίτης, κρατῶν ἐν χερσὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βασιλ. Μίνωος, ἦν οὗτος ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, θέσας τὸν ἄθλον τοῦτον εἰς τὸν Θησεῖα. Ἐκ δὲ τοῦ Λαβυρίνθου τοῦ παρὰ τὴν Κνωσσὸν κειμένου, ἐξῆλθεν ἐπίσης νικητῆς, χρώμενος τῷ μίτῳ τῆς Ἀριάδνης.

Ἐνταῦθα ἦλθεν ὁ πολύμητις Ὀδυσσεύς, προσορμισθεὶς ἐν τοῖς χαλεποῖς λιμέσιν, ἐν Ἀμνισῷ ἕνεκα κακοκαιρίας, ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ἄστυ τοῦτό, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἰδομενέα, ὀνομάζων αὐτὸν ξένον καὶ φίλον του· ἀλλ' ὁ μὲν Ἰδομενεὺς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχεν ἐκπλεύσει εἰς Τροίαν, ὁ δ' ἀδελφὸς τοῦ Ἰδομενέως Αἴθων, ἐδεξιώθη τὸν Ὀδυσσεῖα ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τούτοις, δωρήσας αὐτῷ ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς πλείστων πολυτίμων πραγμάτων.

« Χάλκιον ἄορ, δίπλακα πορφυρέην
καλὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα »

Τοῖς δ' ἐταίροις αὐτοῦ δημόθεν ἀγείρας.
« ἄλφιτα, αἶθοπα οἶνον καὶ βοῦς ἱερεύσασθαι ».

Τ' Ἀνάκτορα ταῦτα πρὸ τοῦ 1878 ἦσαν ἀγνωστα· πρῶτος δ' ἐγὼ ἔλαβον τὴν πρωτοβουλίαν ὀδηγούμενος ἐκ τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας Τ. 172 νὰ ποιήσωμαι ἀνασκαφὰς καὶ νὰ εὐτυχήσω ν' ἀνεύρω ταῦτα. Ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνευρεθέντων 12 πίθων καὶ 375 ἀντικειμένων.

1 Πίθον ἔδωρησάμην τῇ Α. Β. Ὑψ. τῷ Διαδόχῳ τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντίνῳ καὶ τὰ πολυτιμότερα πῆλινα ἀγγεῖα, ἅτινα ἡ Α. Β. Ὑψηλ. ἔδωρησατο τῷ ἐν Ἀθήναις Κεντρ. Μουσεῖῳ.

3 Πίθους τῷ Μουσεῖῳ Ἡρακλείου.

1 » τῷ » Λονδίνου

1 » » » Παρισίων

1 » » » Ρώμης

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΧΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΛΕΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΥΠΟ

ΟΔ. Μ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ἐλενημοσύνη Χριστιανοί. — Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν
Γκαίτε. — Αἶμα καὶ χοῖμα. — Δικαιοσύνη καὶ ἰ-
σχύς. — Ἐγωϊσμός καὶ ῥαδιοφόροι πολιτικοί. —
Μίνως ὁ θαλασσοκράτωρ καὶ ἐμπορικὸν ναυτικόν.

Διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ συνέλου τῶν κοινωνικῶν ἀπο-
μῶν αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς εἰς λαὸς βιοῖ εἶνε τὸ πᾶν. Ἐν-
ταῦθα διὰ τῆς λέξεως περιστάσεις ἐννοοῦμεν τὴν γεωγρα-
φικὴν ἐν γένει θέσιν μιᾶς χώρας, τὸ κλίμα τῆς, τὴν παρα-
γωγικότητά τῆς κ. τ. λ. Ἐυκατάληκτον λοιπὸν εἶνε ὅτι
ὅλα αὐτὰ συντελοῦν διὰ τὰ πλάσσουν ἕκαστον λαὸν αὐτὸ
ὅπου εἶναι. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἠτύχησαμεν γὰρ ζῶμεν
ὑπὸ ἑνα κυανοῦν οὐρανόν, ἐπὶ κλασικῆς γῆς, περιβρεχο-
μένης ἀπὸ τὰ ἀπαλὰ κύματα θαλάσσης ἰδοῦσης τίσας προ-
πατορικὰς ναυμαχίας καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρείαν τοσά-
κις θριαμβεύσαν. Ὅλα αὐτὰ συντείνουσι καὶ αὐταὶ αἱ
παραδόσεις διὰ τὴν ἀνάπλασιν ἐνὸς λαοῦ καὶ αὐτὸς εἰστέτι
τοῦ θαρδάρου ὁ ζυγὸς καὶ ἡ θρησκεία κατὰ μεζίζονα λόγον,
διὰ τὴν ἀνάπτυσιν μάλιστα ἐνὸς λαοῦ οἷος ὁ Ἑλληνικὸς
ὅστις δὲν ἔχει τὰ μέσα ὅπως καταστήσῃ τὴν παιδείαν τοῖς
πᾶσι κτήμα. Ὡστε αἱ περιστάσεις, ὅπως κάθε λαὸν, ἕκα-
μον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν γὰρ εἴμεθα ὅ,τι εἴμεθα καὶ βεβαίως
βιοῦντες ἐπὶ ἑκατοντάδες ἔτων ὑπὸ ἥμιστά δυσμενῶν περι-
στάσεων διαρκῶς δὲ μεμφιμοιροῦντες διὰ τὰς καλοτυχίας
μας, ἔχοντες δὲ ἐμφύτους ροπὰς φιλελευθέρους, ἐξακολου-
θοῦμεν καὶ θὰ ἐξακολουθῶμεν ἴσως διαρκῶς γὰρ ζητῶμεν,
ἕκαστος ἐξ ἡμῶν τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ καθεστῶτος ἥτοι
μὲ ἄλλους λόγους τὴν διόρθωσιν τοῦ Ρωμαίου, τῶ ὄντι
ὅμως δὲν βλέπει αὐτὴ μᾶς ἡ ἐπιθυμία ἄσμεν τὰς ἐπιδό-
σεις γιγνομένης οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστῶσιν,
ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπαγορευομένους καὶ τολμῶντας ἀεὶ τι κινεῖν
τῶν μὴ καλῶς ἔχόντων.»

Ὁ νεώτερος Ἕλληνας ἔχει ἀκαταμαχητὸς καὶ
πρὸ παντὸς εἶνε πατριώτης δὲν παύει δὲ γὰρ φωνάζει προ-
κειμένον περὶ Κρήτης τοῦλάχιστον. Ζήτω ἡ Ἑλλάς!
Ζήτω ἡ ἐνωσις τῆς Κρήτης! Εἰς κάθε δὲ περιστάσιν ἀνα-
καλεῖ τὰς ἱεράς μνήμας τῶν προγόνων μας, καὶ ἐνίοτε

ζητεῖ τὰ δίκαιά του ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς στριζόμε-
νος μόνον ἐπὶ τῶν προπατορικῶν εὐκλειῶν. Δυστυχῶς
ὅμως ἤδη ἔχομεν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν ὅτι αὐτὰ πλέον δὲν
κάνουν φιλελεθμονας τοὺς Εὐρωπαίους, συμβαίνει δὲ με-
ταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν τὸ ἴδιον καθὼς ὅταν ἕνας πτωχὸς
μᾶς ζητεῖ ἐλεημοσύνην, εἰμποροῦμεν μὲ ὀλίγα γὰρ τὸν
ικανοποιήσωμεν, ὅταν ἕνας εἶνε ὀλιγώτερον πτωχὸς δὲν
ἀρκοῦν τὰ ὀλίγα, καμμιά φορά δὲ μάλιστα σὰς λέγει:
«Κύριε δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ ἐλεημοσύνης ἀλλ' ἀπλῶς
ἀπὸ ὑποστήριξιν. Μὲ ἄλλους λόγους ὁ ὀλιγώτερον
πτωχὸς, ἐλεεῖται καλλίτερον, τοῦτο εἶνε φαιενότε-
ρον ἡλίου, ἄλλως τε εἶχεν ἐντελῶς δίκαιον ὁ λόρδος
Ρούσελ ὅτε ἔλεγεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα εἶνε ἕνα
ζήτημα τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης.) Αὐτὸ σημαίνει
ὅτι τὸσον εἴμεθα πτωχοὶ τὸσον ὀλιγώτερον θὰ μᾶς ἐλεοῦν
οἱ ἰσχυροί. Τώρα διὰ γὰρ τὰ πάρωμεν μόνον μᾶς τὰ ὅσα
ζητοῦμεν φυσικὰ δέον ἔτσι καὶ ἔτσι γὰρ ἐργασθῶμεν ὅπερ
ὅμως φανερώσει τὸ αὐτὸ, γνωστοῦ ὄντος τοῦ ῥητοῦ, ὅτι ἐν
τῇ ἐργασίᾳ ὁ πλοῦτος.

οἶξο

Μετὰ ἐνεατηθὲν διηγετῆ πάλιν ὅπου τὸ αἷμα τῶν ἀθανά-
των ἡρώων τῆς γιγαντομαχίας πρὸς ἀνατίναξιν τοῦ τουρ-
κικοῦ ζυγοῦ ἀφθῶνως ἔρρευσε ποτίσαν τὰς ρίζας τοῦ ἀπὸ
μαρσαρῶν πάσχοντος Ἑλληνικοῦ δένδρου τῆς Ἐλευθερίας,
τὸτε ὅπου τῶν Εὐρωπαίων αἱ καρδίαι ἤρχισαν γὰρ συγχι-
νῶνται ἀπὸ τὰς μαρτυρικὰς θυσίας ἀληθινῶν τιτανομάχων
καὶ τοὺς μελαγχολικοὺς ὕμνους τῶν ψαλλόντων φιλελλή-
νων τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν Βύρωνος,
Οὔγκω κτ.λ. κ. τ. λ. Τότε λέγομεν ὅπου τέλος ἡ Εὐρω-
παϊκὴ εὐμένεια μᾶς ἐδίδεν ἐκεῖνο ὅπου μᾶς ἤρμοζε καὶ κα-
τόπιν μικρὰς περιόδου ὅτε ὁ νεαρὸς πρίγκηψ τῆς Βαυαρίας
Ὅθων κατήρχετο γὰρ ἄρξῃ τοῦ νεωτάτου Βασιλείου ἐπι-
δαρυνομένου μὲ χρέος ἤδη 60 ἑκατομμυρίων καὶ μετὰ τε-
τραετοῦς ἀναρχίας ἀναντιρρήτως οὐδαίς ἔπρεπε γὰρ περι-
μένη τὴν ἐπίτευξιν ταχείας προόδου λαμβανομένης ὑπ' ὀ-
ψιν καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης σειρᾶς ὅλης ἐκνόμων γεγο-
νῶτων τουτ' ἔστιν τὸ ὑπὸ τοῦ Καλλέργη κίνημα τῆς 3 Σε-
πτεμβρίου 1843, ὑποκινήθεν ἀπὸ ἀγγλικῆς καὶ ρωσικῆς
βλέψεως καὶ τὸ ὅποιον ὁ ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς ἐστρέψεν
ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς χώρας, κατόπιν τῶ 1847, ὅτι ἡ Ἀγγλία
ὑπεκίνησε τὴν ἐξέγερσιν τῆς Εὐβοίας, Φθιώτιδος, Ἀχαιίας,
μετὰ ταῦτα δὲ ὅτε τῶ 1800 ὁ λόρδος Πάλμυστρον ἔστειλε
τὰ Βρετανικὰ σκάφη πρὸ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τὸ πρόσ-
χημα ὑπερασπίσεως ἐνὸς ἐβραίου ὑπηρέτου του, Πασιοῦκου
ἐνόματι, ἀλλὰ πραγματικῶς διὰ τὰ ὑποβοηθήσῃ μίαν ἀπί-
πειραν κατὰ τοῦ Στέμματος. Ἐρχεται κατόπιν ἡ ἐπανά-
στάσις τοῦ 1862 ἔπειτα ἀναρχία μετὰ τὴν ἀναρχίαν ἡ

ἔξωσις τοῦ Ὀθωνος ἢ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης καὶ πάλιν ἐκ νέου ἀναρχία.

Τοιοτοτρόπως τῶ ὄντι δὲν εἶνε ἀπορίας ἄξιον διατί ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τοῦ 1833—1862 δὲν ἔκαμεν ἀξιοσημειώτους προόδους. Οὐχ ἦντων ὅμως μ' ἕλας τὰς ἀλλεπαλλήλους καταστροφὰς καὶ ὅλα τὰ δυστυχήματα καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀνεπαρκεῖς πόρους τὸ σύνολον τῶν προϋπολογισμῶν τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 29 αὐτῶν ἐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 470 ἑκατομύρια δραχμῶν, ποσὸν ἀρκετὰ ἱκανοπαίητικὸν λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἀνωμαλιῶν. Δυνάμεθα ὥστε νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1862 ἄρχεται νέα οἰκονομικὴ περίοδος διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ ἦν παρακατιῶν ἐξετάζω. Ἐνταῦθα ὅμως ὀφείλω νὰ ἐξετάσω ἐν ὀλίγοις ἐν γένει τὰς ἐκδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ πρωτοβουλία εἰς ἐπιχειρήσεις ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς λείπει, ὁ πολὺς δὲ κόσμος καὶ ἴδια αἱ τάξεις τῶν ἐγγραμμάτων, ἀποφεύγουν τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγελματά μετ' ἄλλους λόγους λείπει ἡ πρωτοβουλία πρὸς ἐναρξιν μιᾶς οἰασθήποτε ἐργασίας τόσοσ βιομηχανικῆς, ὅσον καὶ ἐμπορικῆς καὶ πολὺς κόσμος ἐπιδιώκει καὶ προτιμᾷ τὰς δημοσίας θέσεις καὶ ἐξάσκησιν ἐπαγγελμάτων ὅχι ἀπ' εὐθείας πλουτολογικῶν π. γ. ὅπως τάξεις τιγὲς ἐπιστημύων ἤδη τὰ μάλα ὑπερπληθεῖς. Τὸ δὲ συνεταιρικὸν πνεῦμα δυσκόλως ἀπαντᾷται, ἀλλ' ἡ σπάνις αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήττει δεδομένου ὄντος ὅτι αἱ κατώτεροι κοινωνικαὶ τάξεις στεροῦνται πάσης μορφώσεως, εἶνε δὲ παρατηρημένον ὅτι εἰς τὰς μεμορφωμένας κοινωνίας (τὰς ὁποίας δέον νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐν ὅλον καὶ νὰ μὴ λαμβάνωμεν μόνον ὠρισμένην τάξιν) τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ βασιλεύει καὶ καθιστᾷ τὰ ἔθνη εὐτυχή. Χρειαζόμεθα ἄρα πρωτοβουλίας καὶ πρὸ παντὸς θάρρους. Τιμὴν λοιπὸν καὶ δόξαν εἰς τὸν Γραῖτε ὅστις εἶπε: «Ἐχασες τὸν πλοῦτόν σου, τίποτε δὲν ἔχασες, ἔχασες τὴν τιμὴν σου, καὶ ἔχασες, ἔχασες τὸ θάρρος σου, ἔχασες τὸ πᾶν».

Καὶ προκειμένου περὶ θάρρους ἢ ἀτρέμηντος γενεᾶ τοῦ 1821 δὲν ἦτο μόνον θαρραλέα καὶ ἐτοίμη νὰ χύσῃ τὸ αἷμα τῆς ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατριδοῦ καρτερικῶς μαχομένη, ἀλλ' ἐγνώριζεν μετὰ θάρρους νὰ θυσιάξῃ καὶ τὸ χρῆμά τῆς, τόσοσ, ὅσον καὶ νὰ ἀπόθνησκῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἐλευθερίας. «Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλευθερῆς ζωῆς παρά σαράντα χρόνια σιλαβιά καὶ φυλακή...» Τῆ ἀληθεία εἰς πολλὰ ἑκατομύρια δραχμῶν ἀνῆλθον τὰ ὅσα Ὑδραῖοι, Ψαριανοὶ καὶ Σπετσιῶται ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἐδαπάνησαν. Μάλιστα σήμερον πολλοὶ οἰκογένειαι ἀπόγονοι γενναίων νησιωτῶν λαμβάνουσι ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπίδομα ὡς τέκνον τοῦ ἀπὸ τῶν συγγενῶν των δαπανηθέντος ποσοῦ μὲ μικρὸν ἐπιτόκιον. Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ οἰκογενειῶν μνημονεύω τὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἐμ. Κριεζῆ Παππου μου λαμβανούσης ἐτησίως 1500 δραχμας περίπου.

Παρὰ τὴν πλευρὰν τῶν αἰδίδιμων ἡρώων τοῦ 21 ὀφείλομεν νὰ θέσωμεν καὶ τοὺς ὅχι ὀλιγώτερον ἡρώας τῆς κοινωνικῆς πάλης τοὺς ἔχοντας ὡς σύμβολον ὅχι τὸν Ἄρην ἀλλὰ τὸν κερδῶρον Ἐρμῆν. Ἐγνωσόμεν τοὺς λεγομένους ὑπὸ τὴν μεταφορικὴν σημασίαν τῆς λέξεως ὁμογενεῖς, τοὺς πατριώτας ἐκείνους οἵτινες κατόπι σκληρῶν στερήσεων καὶ παντοίων κακουχιῶν κατορθῶνουν διὰ τῆς ἐνδεδελεγοῦς ἐργασίας των καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς των εὐφύας νὰ δημιουργήσουν πολλάκις ἀπὸ τοῦ μηδενὸς κολλοσιαίας περιουσίας ἄτινας τὰ μάλα γενναιοδῶρως ὑπὲρ Ἑθνους παραχωροῦν.

Ἀξιοπαρατήρητον δὲ εἶνε ὅτι τὸ αἰώνιον μαυσωλεῖον τὸ φέρον χρυσοῖς γράμμασι κεχαραγμένα τὰ ἐνόματα τῶν

ἀρίστων τέκνων τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὑπερμεγεθύνεται πρὸς μεγάλην χαρὰν τῆς ἀπὸ πατριωτισμὸν σφιστούσης ἑλληνικῆς καρδίας. Ἡ μικρὰ αὐτῆ-γωνία γῆς ἢ πτωγῆ ἢ παλαίπωρηθεῖσα ἢ ἔχουσα ὄχι ἀκόμη ἐκτελῶς ἐπουλωμένας τὰς πληγὰς τὰς ἀπὸ τῶν ἀλύσεων τῆς δουλωσύνης προσενηθείσας, ἡ μητέρα μας, τὸ ταλαίπωρον αὐτὸ βασίλειον, ἡ Ἑλλάς μας ἀνέκαθεν δὲν ἔπαυσε νὰ περιθάλλῃ καὶ νὰ θηλάξῃ τὰ τέκνα τῆς τὰ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας καταπιεζόμενα πότε μὲ τοὺς Κρητὰς καὶ πότε μὲ τοὺς Μακεδόνας ὡς δὲ καὶ τοὺς ἐν Ρουμανία καὶ Βουλγαρία Ἑλληνας. Ὅλοι εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς εὐρίσκομεν κατασῶγιον. Ἡ Ἑλλάς δὲ σήμερον εἶναι μία μητέρα ὅπως ὁ Οὐγκὼ περιέγραψεν το τί εἶνε μητέρα ὡς εἶξε:

Εἶχατε ποτέ σας μίαν μητέρα; Εἰξεύρετε τί εἶνε νὰ εἰσθε παιδίον ἀνάηρον, γυμνόν, ἄθλιον, πεινασμένον, εἰς τὸν κόσμον, καὶ νὰ αἰσθάνεσθε, ὅτι ἔχετε πλησίον σας, γύρω σας, ἀπ' ἐπάνω σας, περιπατῶν ἄμα περιπατεῖτε ἰσταμένον ἄμα ἰστασθεῖς μειδιῶν ἄμα μειδιάτε ἕνα ὄν, μίαν γυναῖκα,.... ὄχι, δὲν εἰξεύρομεν εἰσέτι ὅτι εἶνε μία γυναῖκα, ἕνας ἄγγελος ὅστις εἶναι ἐκεῖ, ὅστις σᾶς μανθάνει νὰ ὀμιλήτε ἔστις σᾶς μανθάνει νὰ γελᾶτε, ὅστις σᾶς μανθάνει ν' ἀγαπᾶτε ὅστις θερμαίνει τὰ δάκτυλά σας ἐντὸς τῶν χειρῶν του τὸ σῶμά σας ἐντὸς τῶν γονάτων του τὴν ψυχὴν σας ἐντὸς τῆς καρδίας του. Αὐτὴ ἡ ὑπαρξίς ἣτις σᾶς δίδει τὸ γάλα τῆς ὅταν εἰσθε μικρὸς τὸν ἄρτον τῆς ἄμα εἰσθε μεγάλος, τὴν ζωὴν τῆς πάντοτε καὶ τὴν ὁποίαν φωνάζετε «μητέρα μου» καὶ ἡ ὁποία σᾶς ἀπαντᾷ «παιδί μου» μ' ἕνα τρόπον τόσοσ γλυκὺ ὅπου αὐταὶ αἱ δύο λέξεις εὐφραίνουσι τὸν Θεόν....» Τοιοτοτρόπως ἡ Ἑλλάς μας εἶνε τέλειος τύπος μητρὸς, μητρὸς πολυπαθοῦς, ἣτις μὲ χίλια βάσανα ἀνατρέφει τὰ παιδιὰ τῆς ἄτινα καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔαν ξενιτευθῶσι δὲν ἀναμνουν τίποτε ἄλλο ἢ τὴν στιγμὴν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς μητρικοὺς κόλπους ὅπου πλῴσια ἢ πτωγὰ θὰ εὐρωσιν ὅ,τι περιθάλλῃ καὶ στοργὴν μία μητρικὴ καρδιά δύναται νὰ παρέξῃ.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς παλιγγενεσίας του τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος σχεδὸν ἀδιακόπως παλαίει μὲ ἐξωτερικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς περισπασμοὺς τὰ δὲ αἴτια εἶνε ὅπως τὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἀφανῆ καὶ φανερά. Τὸ κατ' ἐμὲ σχεδιογραφικῶς περιγράφω τὰ ζητήματα ὅσα ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ θέμα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὅπως ἔχουν ἢ μᾶλλον ὅπως φρονῶ ὅτι ἔχουν, ἕνα εἰς τ' ἐφ' ἑξῆς δυνηθῶ νὰ ἐξιστορήσω τὴν πλουτολογικὴν τῆς χώρας κατάστασιν καὶ νὰ παραβάλω τὰ ἔθνη μας μὲ αὐτὰ τῶν κεπολιτισμῶν κρατῶν. Ἀναμνήρηστον νομίζω τυγχάνει ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος εἰς ἕνα πολιτικὸν ὄργανισμὸν ἢ ἀκριβῆς ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν ἐννοιαν τῆς λέξεως, λειτουργησις τοῦ ὅ,τι καλεῖται δικαιοσύνη καὶ δημοσία ἀσφάλεια.

Ἦκουσα νὰ λέγωσιν ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι ἐξαρτᾷται ἀπὸ τὴν πολιτικὴν, ὅτι χωλαίνει, ὅτι γίνονται περισσύτεροι δίκαι ἐν Ἑλλάδι, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ παρά εἰς κάθε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. Ἐπίσης θρυλλεῖται ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ὅτι ἔχομεν περισσότερους φυγοδικούς ἀπὸ χωροφύλακας ὅτι ἐφαρμύζεται τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ὅτι ἐν μέσαις Ἀθήναις ἀνεφάνη ἐπιδημικὴ νόσος οἰκοπεδοφαγία ἐνόματι κτλ. κ.τ.λ. Καὶ ἀριθμῶν εἰσέτι σωρείαν κατηγοριῶν αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἀπαράλλακτα καθὼς γίνονται ἕως ἕνα παιγνίδι τῶν παιδιῶν μπερλίνα ἐπωνομαζόμενον.... Ἐν τούτοις καλὸν θὰ εἶνε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὰ πράγματα χωρὶς νὰ εἶνε τόσοσ ρόδινα δὲν εἶνε, καὶ ἐντελῶς ἀπελπιστικὰ λαμβανομένου

ὕπ' ὄψει καὶ τοῦ γελοίου εὐφυολογήματός. «Αὐτὰ συμβαί-
νουν καὶ εἰς Παρισίους.» Παντοῦ τὰ πάντα, πλὴν ἐπι-
σκοποῦντες τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα βελτίονες γενησόμεθα
λέγουσιν οἱ σχολαστικοί, χωρὶς πολὺ πολὺ νὰ σκεφθῶσι μὴ-
πῶς ἀπατῶνται εἰς τὰ ὅσα νομίζουσι κακῶς ἔχοντα.

Ὁ ἀείμνηστος Θ. Δηλιγιάννης μίαν φορὰν μέσα εἰς
τὴν Βουλὴν εἶπεν «Ἐν τῇ ἀταξίᾳ ἢ τάξει». Δὲν ἐνθυ-
μοῦμαι μὲ τί σχετικῶς τὰ εἶπεν, ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασίαν,
φθάνει ὅπου τὸ ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸ τοποθετῶ δικαιολογῶν
ὅ,τι ἀκατάστατον ὑπάρχει περὶ ἐμὲ καθ' ὅσον φαίνεται ὅτι
ὁ μακαρίτης Δηλιγιάννης μόνον διὰ δικαιολογίαν τὸ εἶ-
πεν.... Κακὰ εἶναι τὰ ψέμματα διὰ γὰ ἐπέλθῃ πρόδοσις
στοιχεῖα ἀπαραίτητα εἶνε ἢ δικαιοσύνη καὶ ἢ ἰσχύς πρέπει
ὅμως ὅπως λέγει ὁ Πασκάλ γὰ τὰ θέσωμεν εἰς συνεργα-
σίαν ἢ πρέπει νὰ κάμνωμεν ἢ ὅ,τι κάμνουν οἱ οἰκοπεδοφά-
γοι ἢ ὅ,τι οἱ γεωκτηματῖαι εἰς τὴν ἡμιπεπολιτισμένην
Νότιον Ἀμερικὴν οἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκτελοῦν
θανατικὰς ποινὰς πρὸς ἀτομικὴν καὶ ὕλικὴν των ὑπεράσπισιν
τάχα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Λυντσίου νό-
μου. Ἰδοὺ τώρα πῶς τὸ λέγει ὁ Πασκάλ ἄ «Ἡ δικαιο-
σύνη χωρὶς τὴν δύναμιν εἶνε ἀνίσχυρος, ἢ δύναμις χωρὶς
τὴν δικαιοσύνην εἶνε τυραννικὴ. Πρέπει λοιπὸν νὰ θέσω-
μεν ὅμοῦ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν δύναμιν, ἵνα αὐτὸ ὅπου
εἶναι δίκαιον νὰ εἶναι ἰσχυρὸν καὶ αὐτὸ ὅπου εἶναι ἰσχυρὸν
νὰ εἶνε δίκαιον».

Η Β΄. ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἐληξάν αἱ ἐργασίαι τῆς Β΄. Συντακτικῆς τῶν
Κρητῶν Συνελεύσεως ψηφισάσης εἰς α΄. καὶ β΄.
ἀνάγνωσιν τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ὅμοιον
τῷ Ἑλληνικῷ τοῦ 1863. Τὸν διορισμὸν ὅμως
τῶν δικαστῶν ἀνέθηκε μόνον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
Ἰπάτου Ἀρμοστοῦ τὰς δὲ ἀποζημιώσεις ἐψή-
φισε σύμφωνα μὲ τὴν Νόταν τῶν Προστατιδῶν
Δυνάμεων.

Ἡράκλειον τῇ 1 Δεκεμβρίου 1906.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 27 Νοεμβρίου 1906.

Πρὸς

Τὸν Κύριον Μένωα Α. Καλοκατερινὸν
**Διευθυντὴν τῆς «Κρητικῆς Ἀρχαιολογι-
κῆς Ἐφημερίδος».**

Κύριε Διευθυντά,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως
ἐγγράψητε τὸν Δῆμον Ρεθύμνης συνδρομητὴν εἰς
τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένην Ἀρχαιολογικὴν Ἐφη-
μερίδα.

Μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Δήμαρχος Ρεθύμνης
Σαφζὶς Κλαζαράκης

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΕΡΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ

Οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἡρακλείου καὶ τῶν
περίξ χωρίων, ὅσοι ὑπέστησαν καταστροφὰς κατὰ τὰς τε-
λευταίας ἀνωμαλίας ἐναγωνίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀναμένον-
τες τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐν
λόγῳ καταστροφῶν, καίπερ ἀγογγύστως καὶ τακτικῶς
καταβάλλοντες τὸν ὀρισθέντα διὰ τὰς ἀποζημιώσεις ταύ-
τας, πρόσθετον εἰσαγωγικὸν φόρον,

Ἐπεὶ δὴ,

Ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐργαζομένη Β΄. Συντα-
κτικὴ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις πρόκειται νὰ ἐπιληφθῇ
μετ' ὀλίγον καὶ τῆς λύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ζῶντικωτάτου
ζητήματος,

Καὶ ἐπεὶ δὴ

Αἱ Προστατιδῆς Δυνάμεις διὰ τῆς τελευταίας Νότας
τῶν ἔλυσαν τὸ ζήτημα ὑπὲρ τῶν κατεστραμμένων καὶ
ἐπλήρωσαν μάλιστα ἐκ τοῦ εἰσπεπραγμένου ποσοῦ τοῦ
μνησθέντος φόρου τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ὑπηρετῶν των,
Συνελθόντες σήμερον εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἐν
Ἡρακλείῳ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ
τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ,

Ψηφίζουσι

Δὸν Νὰ παρακληθῇ τηλεγραφικῶς ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης
ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστὴς Κρήτης ἵνα συστήσῃ τοῖς κ. κ.
Πληρεξουσίοις, ὅπως λάβωσιν ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψίν, καὶ
κανονίσωσιν ὀριστικῶς τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων καὶ
ὑπὲρ τῶν ἰθαγενῶν κατεστραμμένων συμφωνῶς πρὸς τὰς
δικαίας ἀμειώσεις των,

Δὸν Νὰ γείνη γνωστὸν τηλεγραφικῶς ἐπίσης εἰς τὸν
ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως ἡ δικαία αὕτη ἀπαί-
τησις τοῦ σήμερον συνελθόντος Χριστιανικοῦ λαοῦ, ὅπως
οὗτος διερμηνεύσῃ ταύτην εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Συνε-
λεύσεως καὶ συντελέσῃ ὡς ἐκ τῆς θέσεως του εἰς λύσιν,
οὐχὶ τοιαύτην, ἧς ἔτυχον οἱ ξένοι ὑπήκοοι, ἀλλὰ μὴ ἀ-
ρισταμένην πολὺ αὐτῆς, καὶ ἐν ἀνάγκῃ σύμφωνα τοῦλά-
χιστον πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων.

Τὸν Διορίζουσι εἰκοσιπενταμελῆ Ἐπιτροπὴν συγκε-
μένην ἐκ τῶν κ. Ν. Μητσολάκη, Ἐμμ. Ν. Βασιλάκη
Ἐμμ. Σαπουντζάκη, Ἰω. Χρονίδου, Ἀρισ. Περβολα-
ράκη, Νικ. Γερωνυμάκη, Α. Μπουρνέλλου, Μ. Κα-
τσουλάκη, Στυλ. Χασᾶ, Στυλ. Παπαδάκη, Ἀντ. Καπε-
τανάκη, Γ. Θ. Γεωργιάδου, Ἀνδ. Φαγουράκη, Ν. Ξαν-
θάκη, Κ. Χαυμεριανοῦ, Ἀλεξ. Καρέλη, Ν. Μακράκη
Ι. Ἀργυράκη, Μ. Κατεχάκη, καὶ Στυλ. Ἀλεξίου, ὅ-
πως μεληθῇ τῆς συντάξεως καὶ ἀποστολῆς τῶν εἰρημέμων
τηλεγραφημάτων, συνοδευτικῆς αἰτήσεως πρὸς τὴν Συνέ-
λευσιν καὶ ἀντιγραφῆν τοῦ παρόντος ψηφίσματος πρὸς τὰς
ἀναφερομένας, Σεβ. Ἀρχὰς καὶ ἐν γένει προβῆ εἰς πᾶν
μέτρον ὅπερ ἤθελε θεωρήσει λυσιτελεῖς εἰς τὴν ὡς εἶρη-
ται λύσιν τοῦ ζητήματος,

Καὶ Δὸν Ἀποδοκιμάζουσι μὲ τὸν ἐντόνωτερον τρόπον
πάντα ὅστις καθ' ἓνα ἢ ἄλλον τρόπον ἤθελεν ἀντιπράξει
κατὰ τῆς αἰτουμένης δικαίας ὅλως λύσεως, ἐπὶ ἀνυπο-
λογίστῳ ζημίᾳ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Νήσου κατεστραμμένων.

Ἐγένετο ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 16 Νοεμβρίου 1906

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἀντὶ Ἰωάννου Δεμαργῆν γράφει Ἰωσήφ Δεμαργῆν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

350) Πέτρος Φούμης Έφετης	Χανία	408) Ρεζήπ Χατζηδάκης πρωτοδίκης	Ήρακλειον
351) Ιωάννης Βούλγαρης, έφετης	»	409) Όδυσσεύς Μ. Καλοκαιρινός	Λωζάνη Έλβετίας
352) Κωνστ. Παπαδάκης, »	»	410) Ιωάννης Κολιοδημητρίου Πατήσια	Αθήνας
353) Εθόμιος Καράναλος, »	»	411) Στύλ. Βογιατζάκης πιλοπόλης	Ήρακλειον
354) Νεσίμ. Φαρφουράκης, »	»	412) Άλέξ. Πουλακάνης κτηματίας	»
355) Πρόεδρος του Έφετείου Κρήτης	»	413) Γεώρ. Περιστεράκης διδάσκαλος	»
356) Μανωλίδης, Γεν. Εισαγ. Κρήτης	»	414) Άπόστολος Στεφανίδης κτηματίας	»
357) Ιωάννης Κριάρης, άντεισαγγ.	»	415) Νικόλ. Ξενάκης	»
358) Κωνστ. Χριστινάκης, Γραμ. Έφετείου	»	416) Θεμ. Παντελίδης συμβολαιογράφος	»
359) Ιωάν. Γενεράλης, Εισαγ. Πρωτοδ.	»	417) Κιαζήμ. Λυγαδάκης κτηματίας	»
360) Κωνστ. Κονταξάκης, ύπογραμ. Έφετείου	»	418) Καλαποθάκης, Καθηγ. Πανεπιστημίου	Αθήνας
361) Μιχ. Κονολάκης, Πρωτοδ.	»	419) Γεώργ. Χατζηδάκης Καθηγητής Πανεπ.	Αθήνας
362) † Νικηφόρος Έπισκ. Κυδων. και Άποκρ.	»	420) Α. Κρασσάς καθηγ. Πανεπιστημίου	Αθήνας
363) Χιαντής, Πρωτοδ.	»	421) Τσούντας καθηγητής Πανεπιστ.	Αθήνας
364) Κωνστ. Νυστεράκης, Γραμ. Πρωτοδ.	»	422) Καζάκης καθηγητής Πανεπιστημίου	»
365) Νουσουρέτ Μπαμπάς, θρησ. Αρχ. Τεκτ. Ήρακλειον	»	423) Γεώργιος Στρέιτ, Καθηγ. Πανεπιστημίου	»
366) Γεώργιος Καλλέργης, έπόπτης Τυπ. Κυβ.	Χανία	424) Γεώργιος Φιλάρετος Βουλευτής	»
367) Ιωάννης Λιόδης, γράμ. Υπουργ.	»	425) Γεώργ. Θεοτόκης Πρωθυπουργός	»
368) Πρέαξ, Διευθ. Λογιστ. Κρήτ.	»	434) Σπυρ. Στάης Βουλευτής	»
369) Βουλγαρίδης, Υπουργ. Γραμ.	»	435) Δαίλπερεδ Διευθυν. Γερμ. Αρχ. Σχολής	»
370) Ν. Ζολινδάκης, Καθηγητής	»	436) Ρώμας βουλευτής	»
371) Γεώργιος Λελεδάκης, Καθηγητής	»	437) Ν. Παπαδάκης αρχαιολόγος	Χίον
372) Ξεβ. Αρχιραβδίνος,	»	438) Καβάδιας αρχαιολόγος	Αθήνας
373) Γεώργ. Κατζουράκης, ιατρός	»	439) Μπουσίδης πρώην Πρόεδρος Έλλ. Βουλής	»
374) Βαρδάκης	»	440) Δημ. Ράλλης πρόεδρος αντιπολιτ.	»
375) Λαμπάκης	»	441) Ά. Βορεάδης πρώην Σύμβουλος Παιδ.	Ήρακλειον
376) Μανίτης	»	442) Ιωάν. Α. Παπαδάκης υπάλληλος κ. Έβανς	»
377) Καλεμικιάρης	»	443) Κωνστ. Χρονάκης υπάλληλος κ. Έβανς	»
378) Έμμανουήλ Μουντάκης	»	444) Μιχαήλ Μανασάκης δικηγόρος	»
379) Σπυριδών Καψάλης	»	445) Γεώργιος Σταυρακάκης σανδαλοποιός	»
380) Ιωάννης Παπαδάκης, φαρμακοποιός	»	446) Άριστείδης Γεωργουλάκης	»
381) Γεώργιος Βλαστάς, οδοντοίατρος	Ήρακλειον	449) Ν. Ι. Κεφαλογιάννης χρυσοχόος	»
382) Γεώργιος Τεουτοντζάκης, Έλεγκτής Τελων.	»	450) Γεώργιος Μπελιμπασάκης κτηματίας	Ροδιάν
383) Έμμ. Άλεξίου, Διδάσκαλος	»	451) Κωνστ. Σ. Παπαδάκης λεπτοουργός	Ήρακλειον
384) Σπυριδών Βαρδινογιάννης Διευθ. Κοιν. Ταμ.	»	452) Ι. Α. Νικολαΐδης βιβλιοδέτης	»
385) Άντώνιος Κουρής Γραμματέας Κοινωφ. Ταμ.	»	453) Ρ. Βεγαεδδίν φωτογράφος	»
386) Νικ. Βιστάκης Διευθ. Ταχυδρ. ομείου	»	454) Χαρίδημος Ζωγραφάκης κτηματίας	»
387) Χρήστος Καρεμφυλάκης Έμπορος	»	455) Δημήτριος Έλευθερίου γεωπόνος	»
388) Γεώργιος Σαουνάτος, ιατρός	Ρέθυμνον	456) Π. Βαλλιάνδης έμπορος	»
389) Ειρηνοδίκης Άγίου Μύρωνος	Άγ. Μύρωνας	457) Θεόδωρος Τριφύλλης Υ'πρόξ. Άγγλίας	Ρέθυμνον
390) Ειρηνοδίκης Καλόσ Χωρίου Πεδιάδος Κάλ. Χ. Πεδ.	»	458) † Έπίσκοπος Άρναδίας Βασίλειος Άγ. Δέκα Καιν.	»
391) Ειρηνοδίκης Πύργου Μανσατσίου Πύργον Μονοκ.	»	459) † Έπίσκ. Λάμπης Άγαθάγγελος Πρέβελι Άγ. Βασ.	»
392) Έμ. Λασηθιωτάκης Συμβολαιογράφος Πύργ. Μον.	»	460) Σταύρος Θεοφανάκης κτημ. Έπισκοπήν Πεδιάδος	»
393) Νικ. Λασηθιωτάκης δικα. κλητήρ	»	461) Ι. Γ. Φραγκιαδάκης	Άγ. Μύριονα
394) Ειρηνοδίκης Καστελλίου Πεδιάδος Καστέλλι Πεδ.	»	462) Διευθ. Έφηρίδος «Σύνταγμα»	Χανία
395) Βασίλειος Παπαδάκης ιατρός	Ρέθυμνον	463) Άντ. Τρακάκης διδάσκαλος Φουρφουράς Άμαρίου	»
396) Θεμιστοκλής Σαουνάτος, φαρμακοποιός	»	464) Έμ. Μελισσειδης Διευθ. Κρ. «Ήους»	Ήρακλειο»
397) Κόννουπας φαρμακοποιός	»	465) Άριστ. Παπαδάκης έμπορος	Ρέθυμνον
398) Στυλιανός Ζαχαρίου έμπορος	»	466) Έμμ. Διαρμητσάκης Γραμ. Ειρηνοδ.	Ήρακλειον
399) Άντώνιος Χατζέπουλος Ζαχαροπλ.	Ήρακλειον	467) Μιχ. Άετός υπάλληλος	Ρέθυμνον
400) Γ. Παπαδάκης γραμμ. Ειρηνοδικείου Πύργον Μον.	»	468) Πολύδωρος Σαουνάτος έμπορος	»
401) Γ. Άγγελιδάκης δημ. Εισπράκτωρ	Χάρακα	468) Άνδρέας Σαουνάτος Υ'π. Γαλλίας	»
402) Ιω. Γ. Καλεμικιάρης δημ. υπάλλ.	Ήρακλειον	469) Μανουράς Στέργιος δικηγόρος	»
403) Σπυρ. Μηλιαράκης Καθ. Πανεπ.	Αθήνας	470) Νικέλ. Κορωνάκης, δικηγόρος	»
404) Φαζιλ Ρουκουνάκης δικηγόρος	Ήρακλειον	471) Έμμ. Παντελάκης Σχολάρχης	Αθήνας
405) Θεοφ. Έπ. Ίεράς και Σητείας 2 συνδρ. Ίεράπετρ.	»	472) Άγγελόπουλος καθηγ. Πανεπιστ.	»
406) Ιωάν. Μανουσάκης κτηματίας Έπισκ. Πεδιάδ.	»	473) Δαμβέργης καθ. Πανεπιστημίου	»
407) Έμ. Μ. Πατερόπουλος υπάλλ. Τελων. Ήρακλειον	»	474) Θεοφανόπουλος καθηγητ. Πανεπιστ.	»